

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΓ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1935

ΑΡΙΘ. 50

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ
ΠΕΡΙ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 28 8)βρίου ε. ε. ἀναγκαστικοῦ νόμου δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 507 τῆς 31ης 8)βρίου ε. ε. φύλλον τῆς Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως θεσπίζονται διατάξεις προστατευτικαὶ τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν, αἵτινες τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἐλευσομένου ἔτους.

Αἱ πλεῖσται διατάξεις οἰκονομικοῦ περιεχομένου δύνανται νὰ διακριθῶσιν εἰς δύο κατηγορίας. Ἡ πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει τὴν προστασίαν τῶν Π. Π. πρὸς εὔρεσιν ἐργασίας δι' ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως τούτων ὡς ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν καὶ ἐργατῶν εἰς τὰς Κρατικὰς ὑπηρεσίας γενικῶς, εἰς τοὺς Ὄργανισμοὺς Δημοσίου Δικαίου καὶ εἰς τὰ πάσης φύσεως νομικὰ πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ Κοινωνικῆς Ἰδρύματα, πάντως δὲ ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ νόμου. Εἰς τὰς διατάξεις ταύτας δὲν ὑφίσταται οὐδεὶς οὐσιώδης λόγος νὰ διατηρῶμεν καθόσον δὲν εἶναι ἐπιζήμια εἰς τὰ ὄντως συμφέροντα τοῦ Ὄργανισμοῦ, τούναντίον μάλιστα θὰ προστατεύσῃ καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἤδη ὑπηρετούντων ἐν τῷ Ὄργανισμῷ ὑπαλλήλους τοὺς ἔχοντας τὴν ιδιότητα τοῦ Π. Π. Πάντως δέον μελλοντικῶς νὰ ἠυθμιζῶσιν αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὄργανισμοῦ αἱ ἀφορῶσαι τὰς προαγωγὰς, τοὺς διορισμοὺς καὶ τὰς ἀπολύσεις τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου, ἢ μὴ τήρησις τῶν ὁποίων συνεπάγεται αὐστηροτάτας διοικητικὰς καὶ ποινικὰς κινήσεις.

Ἡ δευτέρα κατηγορία περιλαμβάνει τὴν περιοριστικὴν ἀποκατάστασιν τῶν Π. Π. διὰ παραχωρήσεως πρὸς αὐτοὺς γαιῶν, οἰκοπέδων καὶ παντὸς εἴδους πρᾶξιων καὶ περιπτέρων ἀνηκόντων ἰδίᾳ εἰς τὸ Δημόσιον καὶ τὰς Μονὰς διὰ τὴν ἀστικήν, ἀγροτικήν καὶ ἐπαγγελματικὴν τῶν ἀποκατάστασιν.

Αἱ διατάξεις αὗται εἶναι αἱ κάτωθι ἀναφερόμεναι, ἐπὶ μιᾷ ἐκάστης τῶν ὁποίων ἐπιφέρομεν τὴν ἡμετέραν γνώμην ὡς πρὸς τὴν συνταγματικότητα αὐτῶν καὶ τὴν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν μέλλουσαν νὰ προκύψῃ ζημίαν εἰς τὴν Μοναστηριακὴν περιουσίαν καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ἰδιαιτέρως.

Ἄρθρον 10.

1. Τὰ ὁπωσδήποτε κατεχόμενα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπὸ ἀναπήρων καὶ Π. Π. περίπτερα ἢ παντὸς εἴδους δημοτικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἢ μοναστηριακὰ πρᾶξια, καφφενεῖα καὶ κυ-

λικεῖα, ἀνεγερθέντα ἰδίαις αὐτῶν δαπάναις, παραχωροῦνται εἰς αὐτοὺς πρὸς ἐκμετάλλευσιν, ἐξαιρέσει τῶν παραχωρουμένων ὑπὸ τοῦ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου.

2. Ὅμοίως οἱ Π. Π. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου κατέχοντες ἐπὶ ἀναλόγῳ ἐνοικίῳ περιπτερα ἢ πρᾶξια παντὸς εἴδους κατασκευασθέντα ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίως παντὸς εἴδους, ἀνήκοντα δὲ κατὰ κυριότητα εἰς Μονὰς, δύνανται νὰ ἐξαγοράσῃσιν αὐτὰ ἐπὶ τῇ καταβολῇ ἐφ' ἅπαξ ἢ καὶ τμηματικῶς τιμήματος μὴ δυναμένου ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ σύνολον τοῦ καταβαλλομένου ὑπ' αὐτῶν ἐτησίου ἐνοικίου.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου τούτου ὁμιλεῖ ἀορίστως περὶ παραχωρήσεως δι' ἐκμετάλλευσιν πρὸς τοὺς Π. Π. τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων περιπτέρων, πρᾶξιων, καφφενεῶν, ἀνεγερθέντων δαπάναις τῶν ἐπὶ Μοναστηριακῶν γηπέδων, χωρὶς νὰ ὁμιλῇ οὔτε περὶ τοῦ χρηματικοῦ ἀνταλλάγματος διὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν, οὔτε καὶ διὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου καθ' ὃν θὰ διαρκέσῃ ἡ χρῆσις. Ἐφ' ὅσον ἐπομένως σαυτῶ ὁ νόμος καὶ διὰ νὰ ἔχη συνταγματικὴν ἐφαρμογὴν ἢ διάταξις αὕτη, παρέπεται ὅτι ἀπόκειται εἰς τὸν κύριον τοῦ ἐδάφους ΟΔΕΠ ἢ Μονῆν νὰ κανονίσῃ τόσον τὸν χρόνον τῆς χρήσεως, ὅσον καὶ τὸ εἰς χρῆμα ἀντάλλαγμα τῆς χρήσεως, ἥτις μόνον ἐπὶ ἴσοις ὅροις κατ' ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν θὰ παρέχεται εἰς Π. Π. Ἀντίθετος ἐρμηνεῖα τῆς διατάξεως ὀδηγεῖ τὸν Ὄργανισμὸν εἰς τὴν δεδικαιολογημένην ἄρνησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως ταύτης ὡς ἀντισυνταγματικῆς, καθόσον θὰ ἐδημιούργει αὕτη ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπιφανείας διηνεκὲς ἐπὶ Μοναστηριακῶν κτημάτων ἀνευ τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος.

Πάντως ἡ διάταξις ἐτέθη ὑπὲρ ὠρισμένων προσώπων καὶ στερεῖται ἠθικοῦ ἐρείσματος καὶ δέον νὰ καταργηθῇ.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον ἐπιτρέπει εἰς τοὺς μισθωτὰς Π. Π. Μοναστηριακῶν περιπτέρων ἢ πρᾶξιων παντὸς εἴδους κατασκευασθέντων ἅμα ὑπ' αὐτῶν νὰ ἐξαγοράσῃσιν ταῦτα ἐπὶ τῇ καταβολῇ τιμήματος μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ σύνολον τοῦ καταβαλλομένου ὑπ' αὐτῶν ἐτησίου ἐνοικίου. Καὶ ἡ διάταξις αὕτη ἔχει τεθῆ, κατὰ τὴν γνώμην μας, ὑπὲρ ὠρισμένων πολυετῶν μισθωτῶν, οἵτινες ἔχουσιν ἀναλάβῃ συμβατικὴν ὑποχρέωσιν ἔναντι τῶν Μονῶν νὰ κατασκευάσῃσιν ὀρισμένα κτίσματα δαπάναις τῶν πρὸς ἐπιωφελεστέρων ἐκμετάλλευσιν, ἅτινα μετὰ τὴν

λῆξιν τῆς μισθώσεως περιέχονται εἰς τὰς ἐκμισθω-
 τρίας Μονὰς ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεώς των. Ὡς
 ὅμως ἔχει διατυπωθῆ ἡ διάταξις αὕτη παρέχουσα δι-
 καίωμα κυριότητος ἐπὶ τοῦ κτίσματος ὑπὲρ τοῦ μι-
 σθωτοῦ μὲ διατήρησιν ἀφ' ἑτέρου τῆς ψιλῆς πλέον
 κυριότητος τοῦ ἐδάφους ὑπὲρ τῆς Μονῆς, δημιουργεῖ
 προφανῶς ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπιφανείας ὑπὲρ
 τοῦ μισθωτοῦ διηνεκῆς καὶ εἰς βάρος τῆς Μονῆς
 ἐπὶ ἀνταλλάγματι ὀριζομένῳ ὑπὸ τοῦ νόμου, ἦτοι κατ'
 ἀνώτατον ὄριον ἐνὸς ἔτους μισθώματα. Ἐπομένως
 ἡ διάταξις αὕτη εἶναι ἀπολύτως ἀντισυνταγματικὴ
 καὶ διὰ τὸν πρόσθετον λόγον ὅτι, κατὰ τὸ Συνταγμα,
 τὴν ἀποζημιώσιν ἐπὶ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώ-
 σεως κανονίζουσι τὰ πολιτικὰ δικαστήρια καὶ εἶναι
 πλήρης.

Ἐκτὸς ἐὰν ὁ νομοθέτης ἠθέλησε νὰ παράσχη εἰς
 τοὺς Π. Π. τῆς κατηγορίας ταύτης τῶν μισθωτῶν
 τὴν εὐχέρειαν τῆς ἀφαιρέσεως τῶν χρησιμοποιηθέν-
 των ὑλικῶν πρὸς ἀνέγερσιν τῶν κτισμάτων ἐπὶ κατα-
 βολῇ εὐτελεστάτης ἀποζημιώσεως εἰς τὰς Μονὰς
 καταργουμένου οὕτω ἐμμέσως τοῦ συμβατικοῦ δικαι-
 ὠματος. Ἀπομένει οὕτω δεσπύζουσα εἰς τὴν διάταξιν
 ταύτην ἡ ἀντισυνταγματικὴ πρόθεσις τοῦ νομοθέτου
 νὰ δημιουργήσῃ δικαίωματα διηνεκοῦς ἐπιφανείας.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ
 14ης Σεπτεμβρίου 1931 «Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν
 περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστι-
 κῆς Περιουσίας κλπ. διατάξεων» μετὰ τὰς λέξεις
 «Κτηνοτροφικοῦ κλήρου» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ
 εἰς Συν)σμοὺς Ἀκτημόνων Ἐφένδρων Παλαιῶν Πο-
 λεμιστῶν, ἐχόντων τὰ προσόντα τοῦ παρόντος νόμου
 πρὸς ἀστικὴν ἢ γεωργικὴν ἀποκατάστασιν.»

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπεξετάθη ἀπλῶς τὸ δι-
 καίωμα νὰ ἐκποιῆ ὁ Ὄργανισμὸς ἄνευ δημοπρασίας
 Μοναστηριακὰ κτήματα, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ νόμῳ 4684
 περιπτώσεων, καὶ εἰς Συν)σμοὺς Ἀκτημόνων Πα-
 λαιῶν Π. πρὸς ἀστικὴν ἢ γεωργικὴν ἀποκατάστασιν.
 Ἐπομένως ἡ διάταξις αὕτη, ἐνῶ φαινομενικῶς δὲν
 παρουσιάζει βλάβην εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Μοναστη-
 ριακῆς περιουσίας, δύνανται νὰ ἀποβῇ εἰς τὰ συμφέ-
 ροντα τοῦ Ὄργανισμοῦ πηγὴ διενέξεων μεταξὺ Πο-
 λιτείας, Ὄργανισμοῦ καὶ Π. Π., οἵτινες θὰ ἀξιοῦν
 τὴν ἐκποίησιν τῶν κτημάτων εἰς εὐτελεῖ τιμήματα,
 καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις.

Ἄρθρον 14.

1. Παλαιοὶ Πολεμιστὰι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρ-
 θρου 1 τοῦ παρόντος νόμου κατέχοντες Μοναστηρια-
 κὰς ἐκτάσεις παραχωρηθείσας εἰς αὐτοὺς, ἢ εἰς τοὺς
 προγόνους των διὰ συμβολαιογραφικῆς ἢ ἄλλης πρά-
 ξεως πρὸς καλλιέργειαν ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ φόρου
 τῆς δεκάτης (Νοβέλου) ἐκ τῶν κατ' ἔτος παραγομέ-
 νων καρπῶν, ἀπαλλάσσονται εἰς τὸ μέλλον τῆς κατα-
 βολῆς τοῦ νοβέλου, τούτου, ἐφ' ὅσον ἐπὶ δεκαπενταε-
 τίαν τοῦλάχιστον κατεβλήθη εἰς τὰς ὡς ἄνω Μονὰς
 ὁ καθορισθεὶς φόρος (νόβελον), τῶν γαιῶν τούτων
 περιερχομένων τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν κυ-
 ριότητα τῶν ὡς ἄνω ἐφένδρων Π. Π. ἐὰν καὶ ἐφ' ὅ-

σον αἱ γαῖαι αὗται ἀνήκουσιν εἰς τὴν μὴ ἐκποιετῆαν
 Μοναστηριακὴν Περιουσίαν, ἀποζημιουμένης πάντως
 τῆς Μονῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου.

2. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπά-
 γονται καὶ οἱ υἱοὶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ φονευθέντος ἢ θαν-
 νόντων ἐν πολέμῳ ἐφένδρων Π. Π. ἐφ' ὅσον κατέχου-
 σιν ἐκτάσεις Μοναστηριακὰς ὑλαγομένας εἰς τὰς δια-
 τάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραχώρησις γίνεται δι'
 ἀποφάσεως τῶν κατὰ τόπους Προέδρων Πρωτοδικῶν
 τῇ αἰτήσῃ τῶν δικαιούχων. Προσφυγὴν κατὰ τοιαύ-
 τῆς ἀποφάσεως, εἰσαγομένην ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς
 κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης, κρίνει τελεσι-
 δίκως τὸ ἀρμόδιον Πρωτοδικεῖον.

Αἱ διατάσσουσαι τὴν παραχώρησιν ἀποφάσεις, με-
 ταγράφονται ἀτελῶς εἰς τὰ οἰκεῖα Βιβλία Μεταγρα-
 φῶν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου πλήσσει μόνον ἡ διατη-
 ρητέα περιουσία τῶν Μονῶν καὶ ἐξ αὐτῆς ἡ διατε-
 λοῦσα ὑπὸ τὴν νοβελικὴν σχέσιν. Οἱ καλλιεργοῦντες
 τοιαῦτα κτήματα Π. Π., ὡς καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ
 φονευθέντων ἢ θανόντων Ἐφένδρων Π. Π. καὶ ἄτινα
 παρεχωρήθησαν εἰς αὐτοὺς ἢ τοὺς προγόνους των
 διὰ συμβολαιογραφικῆς ἢ ἄλλης πράξεως πρὸς καλ-
 λιέργειαν ἐπὶ καταβολῇ φόρου τῆς δεκάτης ἐκ τῶν
 κατ' ἔτος παραγομένων καρπῶν, ἀφ' ἐνὸς ἀπαλλάσ-
 σονται εἰς τὸ μέλλον τῆς καταβολῆς νοβέλου ἐφ' ὅ-
 σον ἐπὶ δεκαπενταετίαν τοῦλάχιστον κατεβλήθη εἰς
 τὰς Μονὰς ὁ φόρος οὗτος, καὶ ἀφ' ἑτέρου περιέρχε-
 ται εἰς αὐτοὺς καὶ ἡ ἀποκλειστικὴ κυριότης τῶν
 γαιῶν τούτων, ἀποζημιουμένης τῆς Μονῆς κατὰ τὰς
 διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου.

Ἡ παραχώρησις τῆς κυριότητος γίνεται κατ' ἀπό-
 φασιν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατ' ἥς χω-
 ρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου.

Εἰς περιπτώσιν ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως ταύτης
 θὰ στερηθοῦν αἱ Μοναὶ τὸ μείζον μέρος τῆς περιου-
 σίας, ἢτις ἀφένθη εἰς αὐτὰς ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ ὡς
 διατηρητέα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν οἰκονομικῶν
 ἀναγκῶν των καὶ κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην ἢ θὰ
 ἀναλάβῃ ὁ ΟΔΕΠ τὰς δαπάνας τῆς συντηρήσεως
 τῶν Μονῶν, χωρὶς νὰ ἔχη τὰ πρὸς τοῦτο ὑλικά μέσα,
 ἢ θὰ διαλυθῶσιν αἱ περισσότεραι Μοναὶ τοῦ Κρά-
 τος, ἔλλειψει πόρων διαβίωσης τῶν ἐν αὐταῖς Μο-
 ναχῶν, διότι ἡ καθορισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀγροτικοῦ Νό-
 μου ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν Μονῶν ἀποζημιώσις θὰ
 εἶναι τόσον εὐτελής, ὥστε ἐκ τῶν τόκων τῶν ὁμολο-
 γιῶν, ἃς θὰ προχωρήσῃ τὸ Κράτος πρὸς αὐτὰς διὰ
 τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων των, δὲν θὰ εἶναι δυνατὴ
 ἢ ἀντίκρουσις καὶ τῶν μᾶλλον ἀπαραίτητων δαπανῶν
 τῆς στοιχειώδους συντηρήσεως τῶν Μοναχῶν. Ἐὰν
 δὲ ἀφεθῇ ἀδέσμευτος ὁ Ὄργανισμὸς καὶ τὰ Ἑγ)λια
 νὰ διαπραγματευθῶσι μετὰ τῶν νοβελιστῶν τὰς
 τοιαύτας πρὸς αὐτοὺς ἀγοραπωλησίας, θὰ πραγματο-
 ποιηθῶσιν τιμήματα ἄξια λόγου ὥστε αἱ ἐκ τῶν
 τούτων κεφαλαίων πρόσοδοι θὰ ἀντιπροσωπεύωσι
 πολὺ πλέον τῶν εἰσπρατομένων σήμερον ὑπ' αὐτῶν
 τελεσμάτων ἐκ τοῦ εἰσοδήματος. Οὕτω δὲ θὰ εὐεργε-
 τηθῶσιν οὐ μόνον αἱ ἰδιοκτῆται Μοναί, ἀλλὰ θὰ

ἀποκατασταθῶσι καὶ οἱ νεμόμενοι τὰ κτήματα Π.Π. Ὡς παράδειγμα φέρω τὰς ἐκκρεμεῖς αἰτήσεις εἰς τὸν Ὄργανισμὸν διαφόρων νοβελιστῶν τοῦ κτήματος Ροδιά τῆς Μονῆς Μεγάλου Σπηλαίου, οἵτινες προσφέρουν 6.000 κατὰ στρέμμα διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῶν σταφιδαμπέλων, ἐνῶ, ἂν καθορισθῇ ἡ ἀποζημίωσις κατὰ τὸν ἀγροτικὸν Νόμον, δὲν θὰ ὑπερβῇ αὕτη τὰς 500 δραχμὰς κατὰ στρέμμα.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἐπιβάλλεται ἡ κατάργησις καὶ τῆς διατάξεως ταύτης.

Ἄρθρον 20

2. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Ἐργασίας Ὑπουργῶν, ἐπιτρέπεται ἡ Ἀναγκαστικὴ λόγῳ δημοσίας ὠφελείας ἀπαλλοτριώσεις ὑπὲρ Π. Ν. κτημάτων, ἀνηκόντων εἰς Μονάς, ἢ τὸν ΟΔΕΠ ἢ τὸν Πανάγιον Τάφον. Ἡ καθορισθεῖσα ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἀποζημίωσις καταβληθήσεται εἰς δέκα πέντε ἴσας ἐτησίας δόσεις, ἐπὶ τόκῳ 5ο)ο ἐτησίως.

3. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας Ὑπουργῶν, δύνανται νὰ ἀπαλλοτριῶνται ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ Π. Π. τοῦ παρόντος Νόμου γῆπεδα ἢ ἄλλαι ἐκτάσεις, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς σχεδίου πόλεως, ἀνήκουσαι εἰς οἰαδήποτε φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, τῆς τοιαύτης ἀπαλλοτριώσεως θεωρουμένης δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ὡς γενομένης λόγῳ δημοσίας ὠφελείας καταβαλλομένης πάντως πλήρους ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀπαλλοτριώσις αὕτη, προκειμένου περὶ φυσικῶν προσώπων, χωρεῖ ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα, ἢ τὰ τέκνα των, δὲν ἔχουν ιδιότητα τοῦ Π. Π. τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ δὲ ἀπαλλοτριουμένη ἐκτασις τυγχάνει συνεχομένη καὶ ἄνω τῶν 5.000 (πέντε χιλιάδων) τετραγ. πήχεων.

Διὰ τῶν διατάξεων τῶν δύο τούτων ἐδαφίων ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Ἐργασίας Ὑπουργῶν, ἀναγκαστικῇ, λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, ἀπαλλοτριώσεις, ὑπὲρ Π. Π. κτημάτων ἀνηκόντων εἰς Μονάς, ἢ τὸν Ο.Δ.Ε.Π. ἢ τὸν Πανάγιον Τάφον Ἡ δὲ καθορισθεῖσα ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων ἀποζημίωσις καταβληθήσεται εἰς 15 ἴσας ἐτησίας δόσεις ἐπὶ τόκῳ 5ο)ο ἐτησίως. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον, τῇ προτάσει ὅμως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας, ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ὑπὲρ Π. Π. γηπέδων ἢ ἄλλων ἐκτάσεων, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς σχεδίου Πόλεων, ἀνηκουσῶν εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, εἰς ἃ περιλαμβάνονται καὶ αἱ Μοναί. Ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται πλήρης.

Ἄμφοτεροι αἱ διατάξεις αὗται εἶναι ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος καὶ ἐκ τῆς τυχόν ἐφαρμογῆς τούτων ἐπὶ Μοναστηριακῶν κτημάτων δὲν θὰ ἔχη νὰ ζημιωθῇ ὁ Ὄργανισμὸς μόνον ἐφόσον τὸ Δημόσιον θὰ ἔχη τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν καὶ εὐχέρειαν νὰ καταβάλῃ τὰς ἐπιδικαζομένας ἀποζημιώσεις ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτιθεμένων προκύπτει γενικῶς

ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἐλευσομένου ἔτους θὰ ἐκτεθῇ ὁ Ὄργανισμὸς καὶ τὸ Κράτος εἰς ἀπείρους ἀξιώσεις τῆς πολυπληθεστάτης τάξεως τῶν Π. Π., οἱ ὅποιοι δεδικαιολογημένως θὰ ζητήσωσιν, ὑπὸ διαφόρους τύπους, τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ὕλικῶν των συμφερόντων βάσει τοῦ Ἀναγκαστικοῦ τούτου Νόμου, ὅστις εἰς τὰς πλείστας αὐτοῦ διατάξεις, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, εἶναι ἀνεφάρμοστος, ὡς Ἀντισυνταγματικός. Πρὸς ἀποφυγὴν ἐπομένως τῆς ἀπειλουμένης ἀναστατώσεως καὶ τῆς ἐξεγέρσεως τῆς τάξεως τῶν Παλ. Π., ἣτις θὰ ἐπακολουθῆσιν ἐκ τῆς ἀρνήσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτοὺς ἄνευ σχεδὸν ἀνταλλάγματος τὴν Μοναστηριακὴν Περιουσίαν, κρίνομεν σκόπιμον ἵνα ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ Ὄργανισμὸς διὰ τῶν ἐκπροσώπων αὐτῶν καταστήσωσιν ἐγκαίρως γνωστὰς πρὸς τὸν Κύριον Ὑπουργὸν τῶν Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας ὅλας τὰς πλημμελεῖς, τὰς προσωπικὰς καὶ ἀντισυνταγματικὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ τούτου Νόμου καὶ ἐπιτύχῃ τὴν κατάργησιν τούτων διὰ νέου νομοθετήματος. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον παρατηρεῖ τις ὡς κεφαλαῖωδῃ ἀτέλειαν τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου εἶναι, ὅτι δὲν ποιεῖται οὗτος διάκρισιν οὐδεμίαν μεταξὺ εὐπόρων Π.Π. καὶ ἀπόρων τοιούτων εἰς τὰς διατάξεις του τὰς ἀφορώσας τὴν Μοναστηριακὴν Περιουσίαν. Ἡ ἀτέλεια δὲ αὕτη προκειμένου περὶ οἰκονομικῆς βελτιώσεως τῶν Π.Π. δημιουργεῖ ἔλλειψιν ἠθικοῦ περιεχομένου εἰς τὰς διατάξεις ταύτας, δίδει τὴν σφραγίδα τῶν προσωπικῶν παραχωρήσεων καὶ, τὸ χεῖριστον, δημιουργεῖ προνομιστοῦχος καὶ εὐπόρους Π.Π. εἰς βάρος ἀφ' ἑνὸς τῆς Μοναστηριακῆς Περιουσίας καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν πολυπληθῶν ἀπόρων Π.Π.

Ἐν κατακλείδι δέον νὰ παρακολουθῆσθῃ ὁ Ὄργανισμὸς, μήπως κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἐν προσωρινῇ ἰσχύϊ Συντάγματος τοῦ 1911 ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐπαναληφθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 119 ἐδάφ. 6 τοῦ καταργηθέντος Συντάγματος τοῦ 1927, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἠδύνατο δι' εἰδικῶν Νόμων κατὰ παρέκβασιν τοῦ ἄρθρου 19 νὰ ὁρισθῶσι τὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως Μοναστηριακῶν κτημάτων, ὅποτε πλέον καταφέρεται τὸ τελειωτικὸν κτύπημα κατὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Νεβρίου 1935.

Ο ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΟΥ ΟΔΕΠ
ΓΡΗΓ. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ

ΤΑ ΑΡΘΡΑ 17 ΚΑΙ 133

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2463 ἐγγράφου ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων ἵνα ὁ Νομικὸς Σύμβουλος ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς παρατηρουμένης διαφωνίας μεταξὺ τῶν ἄρθρων 17 καὶ 133 τῆς Ἐκκλησι. δικονομίας ὡς πρὸς τὰς ἐκαλουμένας ἀποφάσεις τῶν Ἐπισκοπικῶν δικαστηρίων.

Συμφώνως πρὸς ταῦτα τὸ ἄρθρον 17 ἀναγράφει ὅτι τὸ *πρωτοβάθμιον* Συνοδικὸν δικαστήριον δικάζει τὰ παραπτώματα τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν, ὧν ἡ ἐκδίκασις παρεπέμφθη εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Ἐπι-

σκοπικοῦ δικαστηρίου, καὶ τὰς ἐφέσεις τοῦ Ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου. Τὸ δὲ Ἐπισκοπικὸν δικαστήριον κατὰ τὸ ἄρθρον 12 παραπέμπει εἰς τὸ πρωτοβάθμιον, εἰς τὸν κατηγορούμενον δέον νὰ ἐπιβληθῇ ποινὴ ἀνωτέρα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 10—11 ἐπιβαλλομένων. Ἔως ἐδῶ οὐδεμία ὑπάρχει ἀσάφεια ἢ ἀντίθεσις ἐν τῷ νόμῳ. Ἐρχεται ὅμως τὸ ἄρθρον 133 ὅπερ συγχίζει τὰ πραγματικὰ περιστατικὰ ἀναγράφον, ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκ. δικαστηρίου κατ' ἀντιμωλίαν ἢ ἐρήμην καταδικασθεὶς εἰς πέντε διαφόρους ποινὰς κατὰ τὸ πλεῖστον μὴ διαφερούσας τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 10 καὶ 11 ἀναφερομένων, ὡς καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ *πρωτοβαθμίου* Συνοδικοῦ δικαστηρίου κατ' ἀντιμωλίαν ἢ ἐρήμην καταδικασθεὶς εἰς καθάρσεις, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκκαλέσωσι τὴν ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ *δευτεροβαθμίου* Συνοδικοῦ δικαστηρίου. Τοιοῦτοτρόπως τὸ μὲν ἄρθρον 17 ἀναγράφει ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου ἐκκαλοῦνται, ὡς εἶναι καὶ ὁρθόν, ἐνώπιον τοῦ *πρωτοβαθμίου* Συνοδικοῦ δικαστηρίου, τὸ δὲ ἄρθρον 133 ἀναγράφει συγκεχυμένως ὅτι *αἱ πέραν* τούτων, ἀλλὰ καὶ ἄλλων, μικροτέρων τούτων τῶν ποινῶν, ἀποφάσεις ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ *δευτεροβαθμίου* τοιούτου. Ἐπὶ τούτων ὁ Νομικὸς Σύμβουλος κ. Χ. Στεφανόπουλος διὰ γνωμοδοτήσεώς του ἀποφαίνεται ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει σύγχυσις, ἀλλὰ πᾶσα ποινὴ ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου ἐκκαλεῖται ἐνώπιον τοῦ *πρωτοβαθμίου* Συνοδικοῦ δικαστηρίου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 17, πλὴν τῶν ἀναφερομένων ποινῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 133. Ἐπιτραπήτω μοι νὰ διατυπώσω τὴν γνώμην ὅτι ὑπάρχει σύγχυσις δικαιοδοσίας ἀμφοτέρων τῶν δικαστηρίων ἐκ κακῆς διατυπώσεως τοῦ ἄρθρου 133, καθ' ὅσον, ὡς ὁρθῶς ὀρίζει τὸ ἄρθρον 17, αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου ἀκολουθοῦσι τὴν ἱεραρχικὴν ὁδὸν ἐκκαλοῦμεναι εἰς τὸ *πρωτοβάθμιον* δικαστήριον, μὴ ἐπιτροπομένης ὑπεροπτηθεῖσας εἰς τὸ *δευτεροβάθμιον* τοιοῦτον, ὡς καὶ λογικὸν εἶναι. Οὔτε εὐσταθεῖ ἡ γνώμη ὅτι ὁ νόμος διαίρει τὰς ποινὰς εἰς μεγαλειτέρας καὶ μικροτέρας, παραπέμπων τὰς μὲν εἰς τὸ *δευτεροβάθμιον*, τὰς δὲ εἰς τὸ *πρωτοβάθμιον*, ἀφοῦ εἰς τὸ πρῶτον, τὸ ἀνώτερον, παραπέμπονται ποιναὶ μικρότεραι τῶν παραπεμπομένων εἰς τὸ δεύτερον, τὸ κατώτερον, καὶ ἀφοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τὸ πρωτοβάθμιον δικαστήριον δικάζει *πᾶσαν* ὑπόθεσιν παραπεμπομένην εἰς αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου, ἔστω καὶ ἂν αὕτη συνεπιφέρει τὴν καθάρσειν, τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν, εἰδικῶς δὲ τὰς Σιμωνιακὰς παραβάσεις, δι' ἧς καὶ μόνον οἱ Κανόνες συνεπιβάλλουσι διπλὴν ποινήν: καθάρσεις καὶ ἀφορισμόν.

Τὴν κακὴν ταύτην διατύπωσιν τοῦ ἄρθρου 133 ἀνελήφθη ὡς εἰσηγητῆς καὶ διόρθωσα τροποποιήσας τὸ ἄρθρον ὅτε Συνοδικῇ διαγνώμῃ ἀνέλαβον τὴν τροποποίησιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν νόμων¹. Ἀτυχῶς ὅμως αἱ τροποποιήσεις ἐκεῖναι, ἐγκριθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ὑπὸ τῆς Συνόδου τῆς

1. Ἴδε τὴν ἐμὴν μελέτην Τροποποιήσεις Ἐκκλησιαστικῶν νόμων, Ἀθήναι 1933.

Ἱεραρχίας, δὲν περιεβλήθησαν εἰσέτι τοῦ νόμου τὸν τύπον. Μέχρις ὅμως τῆς διὰ νόμου τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 133, οὐδεμία χωρεῖ σύγχυσις διὰ τὰς ἐφέσεις τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐπισκοπικῶν δικαστηρίων.

Διότι τὸ πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν δικαστήριον δικάζει τὰς ἐφέσεις τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐπισκοπικῶν δικαστηρίων κατὰ τὸ ἄρθρον 17, ἥτοι ἐπίπληξιν, στέρησιν μισθοῦ *μέχρι* τριῶν μηνῶν, χρηματικὴν ποινήν *μέχρι* 500 δραχμῶν, ἀργίαν *μέχρι* ἐνὸς ἔτους, ἀργίαν *μέχρι* 1 1)2 ἔτους μετὰ παύσεως ἀπὸ τῆς ἐφημεριακῆς θέσεως, σωματικὸν περιορισμὸν *ἕως* *μέχρι* 15 ἡμερῶν, ἔκπτωσιν ἀπὸ τοῦ ὄφφικίου, ταῦτα δὲ διὰ τοὺς ἐγγάμους κληρικούς. Διὰ δὲ τοὺς ἀγάμους, ἐπίπληξιν, ἀργίαν *μέχρι* ἐνὸς ἔτους, σωματικὸν περιορισμὸν *μέχρι* δύο μηνῶν ἐν τῇ Μονῇ, σωματικὸν περιορισμὸν ἐν σαφρονηστηρίῳ *μέχρι* τριῶν ἐτῶν, ἔκπτωσιν τοῦ ὄφφικίου. Ἐνῶ δὲ τὰς *πέραν* τούτων ποινὰς ἀρμόδιον εἶναι κατὰ τὸ ἄρθρον 133 τὸ *δευτεροβάθμιον* Συνοδικὸν δικαστήριον. Ἡ διαφωνία τῶν ἄρθρων ἐγκτετα εἰς τὸ ὅτι τὸ ἄρθρον 10 ὁμιλεῖ περὶ ἀργίας *μέχρι* 1 1)2 ἔτους, καὶ στέρησιν ἐπιδόματος *μέχρι* τριῶν μηνῶν, δι' ἧς ποινὰς ἀρμόδιον εἶνε τὸ *πρωτοβάθμιον* δικαστήριον, ἐνῶ τὸ ἄρθρον 133 ἀναγράφει ποινὰς μικροτέρας, ἥτοι στέρησιν ἐπιδόματος *μέχρι* 30 ἡμερῶν, ἀργίαν *πέραν* τῶν δύο μηνῶν, δι' ἧς ποινὰς ἀρμόδιον εἶναι τὸ ἀνώτερον *δευτεροβάθμιον* δικαστήριον. Εἰς τὰς δύο αὐτὰς περιπτώσεις αἱ ἐφέσεις προτιμότερον εἶναι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸ *δευτεροβάθμιον* δικαστήριον ὡς ἀνώτερον, ἐφ' ὅσον θλάσκει σύγχυσις δικαιοδοσίας ἀμφοτέρων τῶν δικαστηρίων. Πάντως τὸ ἄρθρον 133 πρέπει νὰ διατυπωθῇ οὕτως, ὥστε πᾶσα ἀπόφασις τοῦ Ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου νὰ ἐφεσιβάλλεται ἐνώπιον τοῦ *πρωτοβαθμίου* Συνοδικοῦ δικαστηρίου, καὶ τοιοῦτοτρόπως, ὡς ἀρχικῶς ἦτο, νὰ λείπη ἡ παρατηρούμενη σύγχυσις δικαιοδοσίας τῶν δύο δικαστηρίων προσελθοῦσα ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου ἐξ ἐσφαλμένου χειρογράφου, καθ' ὅσον, ὡς διεπίστωσα ἐκ τῶν σημειωμάτων μου κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ νόμου, τοιαύτη διαφωνία εἰς τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ νόμου δὲν ὑπῆρχεν. Ἀτυχῶς τοιαῦται παραλείψεις παρατηρήθησαν καὶ εἰς ἄλλα ἄρθρα τοῦ νόμου, ὡς εἰς τὸ ἄρθρον 29, ἐνθα παρελήφθη ἡ φράσις «ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου», ἥτις ἐνυπῆρχεν εἰς τὸ ἀρχικὸν κείμενον τοῦ νόμου, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὁποίου ἐπὶ σχετικοῦ ζητήματος ἠρωτήθη τὸ νομικὸν συμβούλιον πρὸς ἄρσιν τῆς παρουσιασθείσης ἀπορίας.

Ἡ Ο ΘΕΣΣΑΛΩΤΙΤΙΟΣ ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ
ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΔΩΡΕΑΙ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ
Α'

Πρό τινος ἐδώρησεν εἰς τὸ θεολογικὸν σπουδαστήριον ὁ κ. Ἰωάν. Σπ. Ράμφος, πτυχιούχος τῆς Θεολογίας καὶ διευθυντῆς τοῦ ἐκκλ. ὁρφανοτροφείου Βουλιαγμένης, χειρόγραφον ἀποτελούμενον ἐκ τεσ-

σάρων φύλλων (0,40×0,27) ἀριθμηθέντων ὑπ' ἐμοῦ. Τῶν φύλλων τούτων τὰ 1β καὶ 4β εἶναι ἄγραφα.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ φύλλου 1α ἀναγινώσκωμεν «Οποῖαν ἠπόθεσιν ἔχη ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν καρδίαν του ἄς περικαλεστή πρώτον τὴν ἁγίαν Τριάδα ἔπιτα τὴν θεοτόκον παρθένον τῶν ἁγίων Ἰωάννην τῶν πρόδρομον εἰς τὴν γενησίν του, ὕστερον ἄς σημαδεύσῃ ὁποῖον νοῦμερον θέλῃ ἀπὸ τα κάτωθεν καὶ εἰς αὐτὸ θέλει εὖρη τὴν ἐπιθυμίαν του ὡς φένηται εἰς τὸ καιφάλιον καὶ θελη θαυμάσῃ». Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ὑπάρχουσι δύο κύκλοι, ὧν ὁ πρῶτος μεγαλείτερος τοῦ δευτέρου. Οἱ κύκλοι οὗτοι ὑποδιαίρουνται εἰς πέντε κύκλους, ἐν τῷ πρῶτῳ τῶν δ. ποίων ὑπάρχουσι ἀραβικοὶ ἀριθμοί, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἀριθμοὶ διὰ γραμμάτων τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου. Ἐν τῷ πέμπτῳ κύκλῳ γέγραπται «Προγνωστικῶν τινὰς παλεοῦ φιλοσόφου». 1842».

Ἐν ἀρχῇ τοῦ φύλλου 2α ἀναγινώσκωμεν

«Υποσημῶσεις ἀπὸ τὰ ὀπισθεν Νούμερα.

Α.—Δόξαν φανερώνη ζωὴν πλουσίαν χαρὰν καὶ εὐτυχίαν πιστὰ καὶ ποῦ ἔρχεται ὀγλύγορα ὁποῖος σοῦ λείπῃ εἰς τὰ ξένα καὶ θέλης τὸν ἀπολαύσης με χαρὰν καὶ εὐτυχίαν».

Ἐν τέλει τοῦ φύλλου 4α

«Τέλος

Τὴν 1στ' φεβρουαρίου 1842

εἰς τὸν θεὸν δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν

Α. Δημητρίου Καντζός».

Β'

Ἐπίσης ἐδώρησε πρό τινος εἰς τὸ θεολογικὸν σπουδαστήριον ὁ ἱεροδιάκονος καὶ φοιτητῆς τῆς Θεολογίας Χρυσόστ. Μπούας χειρόγραφον ἀποτελούμενον ἐκ φύλλων τεσσάρων (0,23×0,18) ἀριθμηθέντων ὑπ' ἐμοῦ, ὧν τὸ τελευταῖον ἄγραφον. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἄρχεται ὡς ἑξῆς:

«Διατριβὴ ἀνεφάνη ἐπὶ τοῦ ὑπὸ ἀρ. 668 φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς ὁποίας τὸ ἐμπειροχόμενον κατετάραξεν οὐ μόνον τὴν ψυχὴν παντὸς ἀδύλου χριστιανοῦ, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἀνθρώπου ἀπλῶς μετέχοντος ὁπωσοῦν μικροτάτου μορίου λογικοῦ».

Πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεως εἰς τὸ ἐν τῇ ἐφημερίδι Ἀθηνᾶ (ἔτος Η' ἀρ. 668 τῆς 11 Νοεμβρίου τοῦ 1839) δημοσιευθὲν ἄρθρον, τὸ ὑπερασπιζόμενον τὸν Θεόφιλον Καίτην. Ὁ συγγραφεὺς τῆς προκειμένης ἀπαντήσεως ἐπιτίθεται δριμύτως καὶ μετὰ πολλῆς τῆς εἰρωνείας κατὰ τοῦ γράψαντος τὸ ἐν τῇ Ἀθηνᾶ ἄρθρον καὶ ὑπερασπιζομένου «τὰς ξηνηκούστους παραδοξολογίας τοῦ κ. Θεοφίλου Καίτη (ὄν κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ἐγὼ ἠγάπησα καὶ ἐσεβάσθην».

Γ'.

Ἐπίσης ἐδώρησε πρό τινος εἰς τὸ θεολογικὸν σπουδαστήριον ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἐμμ. Ι. Καρπάθιος χειρόγραφον ἀκέφαλον καὶ κολοβὸν ἀποτελούμενον ἐκ φύλλων 29 (0,21×0,15) ἀριθμηθέντων ὑπ' ἐμοῦ. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο φέρει ἐπιγραφὴν «Χρηστοθήεια τὸ παρὸν ὀνομάζεται σύγγραμμα, χρηστότητα

1. Ἐν τῷ δευτέρῳ κύκλῳ «παλεῶν φιλοσόφων».

ἠθῶν καὶ κοσμιότητα τρόπων ὑποτιθέμενον. Προσίμιον» καὶ ἄρχεται «Τιμιώτατον μὲν τῶν ἐν ἀνθρώπῳ μερῶν ἢ ψυχῇ». Εἶναι φανερὸν ὅτι πρόκειται περὶ τῆς Χρηστοθήειας τοῦ Ἀντωνίου Βυζαντιοῦ τῆς εἰς πλεῖστα χειρόγραφα περιεχομένης καὶ πολλὰκις τύποις ἐκδοθείσης (πρὸβλ. Κρουμβάχερ—Σωτηριάδου Ἱστορ. τῆς βυζ. λογοτεχνίας τομ. Β' σ. 115—116). Τὸ ἡμέτερον χειρόγραφον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Προσίμιου καὶ περιέχει 77 μόρια (α—οζ,) μετὰ διαστήχου ἐρημνείας. Ἄξια σημειώσεως εἶναι ἐνταῦθα τὰ προτασσόμενα τοῦ ἔργου τούτου ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 1122 χειρογράφῳ τῆς ἑθνικῆς ἡμῶν βιβλιοθήκης «Χρηστοθήεια τὸ παρὸν ὀνομάζεται σύγγραμμα, χρηστότητα ἠθῶν καὶ κοσμιότητα τρόπου ὑποτιθέμενον, μετήνεκται δὲ ὑπὸ τινος ἐκ τῆς λατινίδος φωνῆς εἰς ἀπλήν φράσιν, μετεφράσατο δ' αὐτὴς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὁ ἐλλόγιμος καὶ ἐν σπουδαίοις ἄριστος Ἀντώνιος ὁ Βυζάντιος, ὁ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολῆς τῶν γραμματικῶν μαθημάτων καθηγητῆς, ἃ μὲν προσθεῖς, ἃ δὲ ἀφελόμενος, τοῦ ἀπλοῦ ἀτελοῦς καὶ ἀκοσμήτου τυγχάνοντος, καταγλαΐσας δ' ἐκείνος τῷ κάλλει τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτήρος καὶ μὴν κοσμήσας ποικίλῃ τῇ προσθήκῃ τῶν νοημάτων εἰς φῶς ἤγαγε καὶ τοῖς φιλολόγοις καὶ ἀναγινώσκουσιν αὐτὸ (ὡς ἔχουσιν ἐντεῦθεν θυμίζειν καὶ τὰ ἠθῆ κοσμεῖν) πολλὰς τε ὑποθήκας ἐνέθηκεν, ὅτι οἱ ἐντυγχάνοντες τὸν ἄνδρα θαυμαζέσθων τῷ τε ὕψει τῆς φράσεως καὶ τῇ τοῦ λόγου ιδέᾳ καὶ δι' εὐφήμου γλώττης ὅ,τι μάλιστα ἀγέσθων».

Ἡ θεολογικὴ σχολὴ λαβούσα γινῶσιν τῶν δωρεῶν τούτων ηὔχαρίστησε διὰ τοῦ κοσμητοροῦ αὐτῆς θεομῶς τοὺς δωρητάς.

Κ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἄξιοπρόσεκτα σχόλια.

Ἢ «Ὁρθοδοξία» τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου ἀνασκοποῦσα τὴν δοῦσαν τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας κατὰ τὴν λήξιν τοῦ 5' εἰτους τῆς πατριαρχείας τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου Φωτίου, περὶ μὲν τῆς σημειωθείσης περὶ τὸ βουλγαρικὸν σχίσμα κινήσεως σημειοῖ τὰ ἑξῆς: «Μὲ βαθεῖαν ἀπορίαν ἢ Ἐκκλησία εἶδεν ὅτι ἢ προσδοκία καὶ αἱ προσπάθειαι αὐτῆς πρὸς ἄρσιν τοῦ Βουλγαρικοῦ Σχίσματος ἀνακόπτονται ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας. Καθ' ἣν ὄραν αἱ σχετικαὶ συνεννοήσεις, μετὰ μακρὰν μελέτην καὶ ἐργασίαν, εἶχον λήξῃ καὶ ἀνεμένετο ἢ τελικὴ συμφωνία τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος καὶ τῆς εἰρήνης, αὕτη, προφασίζομένη ζυμώσεις αἱ ὁποῖαι ἄγνωστον ποῖαν εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχωσι σχέσιν πρὸς τοὺς ἱερούς κανόνας καὶ τὸ ἅγιον ἔργον τῆς ἄρσεως τοῦ Σχίσματος, ἀνέκρουσε πρῶμναν τὴν τελευταίαν στιγμὴν καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀναμείνη ἐθνοκωτέρας, ὡς ἔγραψεν, ἡμέρας διὰ τὴν λύσιν τοῦ τόσον σπουδαίου τούτου ζητήματος. Παρ' ὅλα ταῦτα τὸ Οἰκουμηνικὸν Πατριαρχεῖον ἐλπίζει πάντοτε ὅτι δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ εὖρη τὸν τερματισμὸν τῆς ἢ θλιβερᾶ αὐτῆ

ἀνωμαλία. Ὅθεν πρόσκομμα δύναται νὰ ἰσχύσῃ εἰς ἔργον ἄγιον. Ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει νὰ ἀναμένη. Καὶ ὑπάρχει μεγάλη σοφία εἰς τὴν ἀναμονήν. Ὅσοῦν δὲ συμφωνεῖ μὲ τὴν ἀντίληψιν ὅτι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀγαθῶν πράξεων δύνανται νὰ ἐπάρξωσι καιροὶ δυναμεῖς. Ἡ ἀγάπη ἀντίζει καλύτερον εἰς τοὺς χαλεποὺς χρόνους. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνεται. Ἡ Ἐκκλησία ἐλπίζει ἐπὶ τὸν Κύριον. Τὸ ἔργον θὰ ὠριμάσῃ κάτω ἀπὸ τὴν θερμότητα καὶ τὸ φῶς τῶν προσευχῶν καὶ τῆς προσκαρτερήσεώς της».

Περὶ δὲ τοῦ ἐπασχολήσαντος καὶ τὴν Μεγ. Ἐκκλησίαν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος «παλαιοημερολογιτικοῦ ζητήματος» τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας γράφει: «Με πόσῃ θλίψιν καὶ κατάπληξιν ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εἶδε τὴν ἀνοσίαν ἀπόπειραν ἐκείνων οὐτινες ἐτόλμησαν νὰ δημιουργήσωσι ζήτημα ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος, θίγοντες τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ταρασσόντες τὴν εἰρήνην αὐτῆς, καὶ ἀτιμάζοντες τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν εὐσέβειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὸ Πατριαρχεῖον δὲν ἔλειψε καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ νὰ παράσῃ τῇ πεφιλημένῃ θυγατρὶ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος τὴν συναντίληψιν αὐτοῦ καὶ νὰ διαφωτίσῃ τὸν λαόν».

Αἱ κραυγαὶ τοῦ κλέπτου.

Τὸ καθολικὸν «Tablet» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύει τὰ ἀκόλουθα ἐκκλησιακὰ ἐπὶ τῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστροφῇ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως: «Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β', ἀνταποκρινόμενος εἰς τὸ ὑπὲρ μοναρχικῆς παλινορθώσεως δημοψήφισμα τῶν Ἑληνῶν, ἀνακάμπει εἰς Ἀθήνας. Τὸ «Tablet», εὐχόμενον ὑπὲρ τῆς Α. Μεγαλειότητος καὶ τῶν Ἑληνῶν, ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ Βασιλεὺς θὰ χαλιναγωγήσῃ τὴν ἀντικαθολικὴν δραστηριότητα ἀνθρώπων οἷος ὁ ὁρθόδοξος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, κατὰ τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ διαμονήν του, εἶδε ὅτι ἡ πρὸς τὸν Πάπαν νομιμοφροσύνη τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ καθολικῶν δὲν ἐξασθενίζει τὴν πρὸς τὸν θρόνον νομιμοφροσύνην καὶ ἡ βασιλεία του ἔχει πολλὰ νὰ κερδήσῃ, ἰδίως ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐκ μιᾶς ἀνεπιθύμητου πολιτικῆς». Ἀνσπόρομπτος ρωμαιοκαθολικὴ παρουργία: πρὶν ἢ προφθάσωμεν οἱ ὁρθόδοξοι Ἕλληνες νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τυχὸν τὴν βοήθειαν τοῦ ὁρθόδοξου ἡμῶν Βασιλέως κατὰ τῶν προσηλυτιστικῶν ἐπιβουλῶν τῆς πᾶν μέσον χρησιμοποιοῦσης λατινικῆς προπαγάνδας πρὸς ἀνανδρον διάδοσιν τοῦ καθολικοῦ δόγματος ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ἑλληνικοῦ συντάγματος καὶ κατὰ ὑποβουλὴν παράβασιν αὐτοῦ—ὡς ἀπεδείχθη διὰ πλείστων παλαιῶν καὶ προσφάτων παραδειγμάτων—, οἱ εὐφρεῖς λαῖνοι ἔσπευσαν νὰ συκοφαντήσωσι τὸν Πρωθυεράρχην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς μισαλλόδοξον διότι, ἐπαρρηπνῶν ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς ἀκεραιότητος τοῦ ποιμνίου τῆς ἰδίας του μάνδρας, ἀσκεῖ τὴν νόμιμον ἀμυννὰν κατὰ τῶν κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλῶν. Καὶ κραυγάζει, λοιπόν, ὁ κλέπτης διὰ νὰ καταποτηθῇ ὁ οἰκοδεσπότης! Ἄλλ' ἢ μέθοδος εἶνε τόσον γνωστὴ!

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αἱ ὑπὸ τοῦ κ. Υπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας καταρτισθεῖσαι Ἐπιτροπαὶ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, εἰς τὰ μέλη τῶν ὁποίων προσετέθη καὶ ὁ αἰδεσ. Λουκάς Παπαναστασίου, συγχωρευθεῖσαι εἰς μίαν, συνήλθον τὸ πρῶτον τὸ παρελθὸν Σάββατον, παρισταμένου τοῦ κ. Υπουργοῦ. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος εισηγούμενος ὑπέδειξεν ὅτι πρωτίστη ἀνάγκη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ ἐξασφάλισις αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἐν ἀγνοίᾳ ἢ ἀκούσῃς αὐτῆς ἐκδιδόμενων νόμων καὶ Διαταγμάτων, ἀντιθέτων πολλάκις πρὸς τοὺς ἱεροὺς κανόνας. Τούτου γενομένου ὁμοφώνως ἀποδεκτοῦ, παρεκλήθη ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ὅπως κατὰ τὴν δευτέραν συνεδρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς ποιησῆται εἰδικωτέραν εισηγήσιν. Οὕτω δὲ κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην, γενομένην ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ μ. μ. τῆς παρελθούσης Τετάρτης, μετὰ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Μακαριωτάτου ἀπεφασίσθη ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἰδρύσεως Ἀνωτάτου Συμβουλίου ἐκ τριῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων, ἐκ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Κανονικοῦ καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ, ἐκ τῶν Προέδρων τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, τοῦ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Βασιλικῷ Ἐπιτρόπου, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Διευθύνσεως Θρησκευμάτων, ὅπερ θὰ καταρτίξῃ τοὺς περὶ Ἐκκλησίας νόμους μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀναγραφόμενης ἀναλόγου διατάξεως καὶ ἐν τῇ Συντάγματι. Σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος πρὸ τινῶν ἡμερῶν συνωμίλησε καὶ μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ συνέλθῃ καὶ πάλιν τὴν προσεχῇ Τρίτην.

— Ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τὴν ὑποβολὴν σχετικῆς ἀναφορᾶς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θήρας ἐπετράπη κατ' ἄκραν οἰκονομίαν καὶ συγκατάβασιν ἡ εἰς Ἱερά χειροτονία τοῦ ὡς ἐφημερίου ἐκλεγέντος διὰ τὴν νησίδα Θηρασίαν Γεωργίου Βερβαροῦ κατὰ παρέκκλισιν. Ὁμοίως ἐπετράπη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ἡ εἰς Ἱερά τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως χειροτονία τοῦ ὑπὸ τῶν ἐνοριτῶν ἐν τῇ νησίδι Ἡρακλείᾳ ἰ. ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὑποδειχθησομένου, κατὰ παρέκκλισιν, συμφώνως τῷ ἀπὸ 28 8)βρίου 1932 Διατάγματι.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι μετὰ νόμιμον ἐκλογὴν διώρισεν τακτικὸν ἐφημέριον τοῦ ἰ. ναοῦ τῶν ἁγίων Ἀναργύρων τοῦ ὁμωνύμου χωρίου.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λευκάδος ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι διώρισεν προσωρινὸν σύμβουλον τῆς ἰ. μονῆς Περφανερωμένης τὸν ἱερομ. Ἰωαννίκιον Σβορώνον ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος συμβούλου Παρθενίου Καραβία.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ἀνέφερε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι διώρισεν προσωρινὸν σύμβουλον τῆς ἰ. μονῆς Παλαιοπαναγίας τὸν Νικόδημον Φλέντζερην ἀντὶ τοῦ ὡς ἀκαταλλήλου, λόγῳ γήρατος, ἀπαλλαγέντος συμβούλου Γερμανοῦ Τρυποσκούφου.

— Ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὴν εἰς προεβύτερον προχείριον τοῦ Εὐαγγέλου Μερκ. Δημητρίου, ὡς ἐφημερίου τοῦ δι' ὄν ἐξελέγη ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Τιμίου Προδρόμου Μαρκοπούλου.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἄρτης ἀνέφερε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὅτι μετὰ νόμιμον ἐκλογὴν διώρισεν ἐφημέριον τοῦ ἐν Χοσέφει ἰ. ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου τὸν Γεώργιον Ἀθ. Νικολόν, τῶς ἐφημέριον τοῦ ἐν Πολυάνῃ ἰ. ναοῦ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν ἀνεκοίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ ἀπελύθη τῆς θέσεως τοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν Ἀραχωβιτικοῖς ἰ. ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου ὁ Χαρόλαμπος Πανόπουλος.

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῇ προτάσει τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λευκάδος, ποποτηρητοῦ τῆς ἰ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Προβέξης, ἐπέτρεψε τὴν εἰς Ἱερά χειροτονίαν τοῦ Λυκούργου Γ. Γκούβελου διὰ τὴν κοινότητα Κορωνησίας.

λιν Βουκοβίνης τὸν Σεβ. ἐπίσκοπον Χοτήν καὶ Μπαλέτσν Βησσαρίωνα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

Ἡ ἐν Ἐσθονίᾳ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τὰ 19 ο)ο τοῦ πληθυσμοῦ, καρετηρήθη δὲ ἀπὸ τοῦ 1922 ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρθοδόξων ἀπὸ 208,000 ἠξήθη εἰς 212000. Ὁ ὀρθόδοξος πληθυσμὸς εἶνε κατὰ τὸ ἥμισυ ρωσικὸς καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ ἐσθονικὸς. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐσθονικῆς δημοκρατίας κ. Paets εἶνε ὀρθόδοξος. Ἡ ὀρθόδοξος ἐν τῇ χώρᾳ Ἐκκλησία ἀποτελεῖται ἐκ δύο ἐπαρχιῶν, τῆς Tallin καὶ τῆς Narva. Καὶ ὁ μὲν ἐπίσκοπος τῆς πρώτης ἔχει ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του ἀποκλειστικῶς τὰς ἐνορίας τῶν λαλούντων τὴν ἐσθονικὴν ἀνεξαρτήτως τῆς γωγραφικῆς τῶν ἐν τῇ χώρᾳ θέσεως, ὁ δὲ τῆς δευτέρας τὰς ἐνορίας τῶν λαλούντων τὴν ρωσικὴν. Πρωθιεραρχὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶνε ὁ Σεβ. Ἀλέξανδρος, Μητροπολίτης τῆς Tallin καὶ πάσης Ἐσθονίας. Ἐν τῷ κρατικῷ Πανεπιστημίῳ τῆς πόλεως Tartu ὑπάρχει ὀρθόδοξος Θεολογικὴ Σχολή, οἱ δὲ κατώτεροι κληρικοὶ λαμβάνουν τὴν ἱερατικὴν μόρφωσιν τῶν ἐν τῷ ἱερατικῷ Σεμιναρίῳ τῆς Ρίγας. Ἡ διδασκαλία ἐν τῇ Θεολ. Σχολῇ παρέχεται εἰς τὴν ἐσθονικὴν γλῶσσαν. Το πλεῖστον τοῦ ὀρθοδόξου πληθυσμοῦ—ἐσθονικοῦ ἢ ρωσικοῦ—διαβίῳ ἐν τοῖς χωρίοις. Ἐν Ἐσθονίᾳ ὑπάρχουν δύο ἐπιφανεῖς μοναί, ἡ ἀνδρῶν διάσημος ἐν Ρτσερί καὶ ἡ γυναικεία ἐν Ρίλβιτζί· ἀμφότεραι ἀποτελοῦσι λαοφιλή κέντρα προσκυνηματικά, ἀσκούντα μεγάλην πνευματικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ὀρθοδόξου πληθυσμοῦ. Αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων καὶ τῶν λιθουανῶν κατοίκων τῆς χώρας εἶνε ἀρμονικώταται.

ΡΩΜΑ-Ι-ΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατὰ τὸν τύπον τῆς Οὐκραίνικης, ἡ ρωμαϊκὴ Κοιτίς ἀπέκτεται νὰ ἰδρῶσιν ἐν τῇ ἐπέκεινα τῶν Καρπαθίων περιοχῇ νέαν γραικο-καθολικὴν ἐπαρχίαν, διὰ τὴν ὁποίαν προσορῶσι τὸν ἐπίσκοπον Πριτάσεβσκη Παῦλον Γόϊνιτς. —Εἰς τὸ Βατικανὸν προὐκίλεσε δυσάρεστον ἐκπληξιν ἡ κατὰ τὰς Κυριακὰς τῆς 27 παρ. Ὀκτωβρίου καὶ τῆς 3 παρ. Νοεμβρίου ἀνευ προσυνεννοήσεως μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν ἄρσις τῆς Κυριακῆς ἀγίας ὑπὸ τοῦ κράτους διὰ τὸν λόγον οὗ προὐκίετο νὰ ἐπακολουθήσουν δύο πολιτικαὶ ἐφορταί, καθ' ἃς θὰ ἦτο ἐπιβεβλημένη ἡ ἀργία. Τὸ ὄργανον τοῦ Βατικανοῦ «Osservatore Romano» ἔσπευσε νὰ δημοσιεύσῃ ζωηρὰν διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ μέτρου. «Ἡ ἡμέρα τῆς ἀναπαύσεως—ἐγράφη—διετάρχη οὐχὶ ὡς κανὸν ὕμεινής, ὡς τινες θεωρητικοί, ὁργανισμοὶ ἢ ἀντιθησκευτικαὶ κυβερνήσεις ἰσχυρίζονται, ἀλλὰ πρὸς ἀγιασμόν τῆς εορτῆς, πρὸς τιμὴν τοῦ Θεοῦ καὶ καθοσίωσιν τῆς πνευματικῆς ζωῆς κατὰ μίαν τοῦλάχιστον ἡμέραν τῆς εβδομάδος, ἐγκαταλειπομένης κατ' αὐτὴν πάσης μερομήνης περὶ τῶν ὕλικῶν ἀναγκῶν καὶ συμφερόντων». Ἡ διαμαρτυρία γίνεται ἐν ὀνόματι τῆς Ἐκκλησίας, ἢ· οἱ νόμοι ἐπιτάσσουσιν τῆς τήρησιν τῆς ἡμέρας τοῦ Κυρίου ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ πνεύματος καὶ ἐν θρησκευτικῇ δικαιοδοσίᾳ ἀποκλειστικῶς ἰδικῇ τῆς, καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ Κράτους, ὁ νόμος τοῦ ὁποίου, τῆ μερίμνη τῆς φασιστικῆς κυβερνήσεως, ἠμλεῖ περὶ τῆς Κυριακῆς ἀναπαύσεως οὐχὶ ἐξ ἐλατηρίων ὕλιστικῶν, ἀλλὰ πνευματικῶν».

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΟΙ

Ἡ ἀμερικανικὴ ἐπιτροπὴ ἀμύνης τῶν θρησκευτικῶν ἄλυσθριῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν μειονοτήτων ἐξετάσασα ἐπιμελῶς τὴν ἐν Μεξικῷ θρησκευτικὴν κατάστασιν διεβίβασε πρὸς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς ὑπόμνημα, ἐν τῷ ὁποίῳ βεβαιοῦται ὅτι ἡ μεξικανικὴ κυβέρνησις προσπαθεῖ διὰ τῆς βίας νὰ δημιουργήσῃ ἄθεον κράτος. Ἡ ἐπιτροπὴ δι' ἐγγράφων ἀποδεικνύει ὅτι ἡ μεξικανικὴ κυβέρνησις οὐ μόνον προσπαθεῖ νὰ ἀκαλλαγῇ τῆς ἐπιπορῆς τοῦ κλήρου εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα, ἀλλὰ καὶ ἀγωνίζεται πρὸς πλήρη κατάργησιν πάσης θρησκείας· ἀνακινῶν δ' ἡμᾶς ὅτι εἰς 12 μεξικανικὰς πολιτείας οἱ ἱερεῖς ἐστερηθήσαν τοῦ δικαιώματος νὰ τελώσι τὰ ἱερατικὰ τῶν καθήκοντα, βαθμηδὸν δὲ στεροῦνται καὶ τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων, διὰ τῆς δημεύσεως δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιουσιῶν ἀντιμετωπιῶσιν δεινὴν ἐνδειαν.

ἘΠΕΤΗΡΙΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ, Γνωστοποιεῖται ὅτι αἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 201—800 καὶ 901—1000 μέλλουσαι τυχερὸν νὰ κυκλοφορήσωσιν ἀποδείξεις εἰσπράξεων τῆς Ἐπετηρίδος ἐκρηχθήσαν ὑπὸ τοῦ Θεολ. Συνδέσμου ἄκυροι. Ἀθήναι 3 Δεκεμβρίου 1933 (Ἐκ τοῦ Α. Συμβουλίου)

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Ἱ. Μητρόπολις Κερκύρας καὶ Παξῶν. Ἄριθ. Πρωτ. 2269 Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον Κλήσις 1 Καλοῦμεν τὸν Ἱερέα Χρυσόστομον (ἢ Ζαφείριον) Μιόρον κάτοικον Περιβαλίου Λευκίμων Κερκυρας, καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς, ἡ α κατὰ τὴν 11ην Ἰανουαρίου 1936 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 π. μ. προσέβληθ' ἐνώπιον τοῦ ἐν τῇ ἱ. μητροπόλει Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου καὶ δικασθῆ ὡς κατηγορούμενος ἐπὶ μοιχείᾳ καὶ ἀνοικούτῳ διαγωγῇ. Ἀηλοῦται δ' αὐτῷ ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως του δικασθήσεται ἐρήμην. Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 27 Νοεμβρίου 1935 Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου Ἱ. Κερκύρας καὶ Παξῶν Ἀλέξανδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητροπ. Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου. Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 81 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 5439 «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημεριῶν» προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰ χρευστάσας θέσεις τακτικῶν ἐφημεριῶν τῶν ἐνοριῶν: 1) ἱ. ν. Ἀναστάσεως Ἐρμουπόλεως-Σύρου, 2) ἱ. ν. Προφήτου Ἡλίου Ἐπισκοπιῶν Σύρου, 3) ἱ. ν. Ταξισρχῶν Ὑψηλοῦ Ἄνδρου, 4) ἱ. ν. ἁγίας Τριάδος Κύθνου, 5) ἱ. ν. Ὁγ. Γεωργίου, Τριοβασάλου Μήλου καὶ 6) ἱ. ν. Τιμίου Σταυροῦ Σικίνου, ὅπως ἐντὸς μηνῶς ἀπὸ σήμερον ἐπιβάλλωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς καθ' ἡμᾶς ἱ. μητροπόλεως τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου δεξιζόμενα δικαιολογητικὰ ἐγγράφα τῶν προσόντων αὐτῶν, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυσιν δημοφηγίων διὰ τὰς ἄνω ἐνορίας. Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τῇ 3ῃ Δεκεμβρίου 1935 Ὁ Σύρου Φιλάρτος. Ἱ. Μητρόπολις Ἀναργαρίας. Παρελθουσῶν ἀρκάτων τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 5439 προβλεπομένων προθεσμιῶν καὶ μηδενὸς προσοντοῦχου ἐμφανισθέντος διὰ τὴν κενὴν ἐφημεριακὴν θέσιν Ποταμοῦλας—Μακρυνείας, καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα ὅπως ἐν τῷ τριῶν μηνῶν ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικὰ ποστοποιητικά. Μεσολόγιον τῇ 7 Δεκεμβρίου 1935 Ὁ Αἰτωλοκαρνανίας Ἱερόθεος.

Παρακαλοῦνται διὰ τελευταίαν φορὰν οἱ καθυστεροῦντες τὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν συνδρομὴν τῶν ὀπως διαβιβάσωσιν αὐτὴν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον. Εἰς τοὺς καθυστεροῦντας αὐτὴν πέραν τῆς 31 Δεκεμβρίου ἐν. ἔτους θὰ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ Διευθύνουσα Ἐπιτροπεία: Ὁ Ἀθήνων ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Ὁ Τρίκκης καὶ Σαγῶν ΠΟΥΓΡΑΦΗΟΣ Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως ΠΑΚΕΜ

Ἐν Ἀθήναις, τόπος ἔκδοσης, ὁδὸς Λεωνόπου 4